

Laidiens: 16.09.2008., Nr. 143

Ministru kabineta noteikumi Nr.719

Rīgā 2008.gada 8.septembrī (prot. Nr.63 1.§)

Kārtība, kādā bērnam, kurš cietis no prettiesiskām darbībām, sniedz nepieciešamo palīdzību

Izdoti saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 51.panta otro daļu

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā bērnam, kurš ir prettiesisku darbību – noziedzīga nodarījuma, ekspluatācijas, seksuālas izmantošanas, vardarbības vai jebkādas citas nelikumīgas, cietsirdīgas vai cieņu aizskarošas darbības (turpmāk – vardarbība) – upuris, par valsts budžeta līdzekļiem sniedz nepieciešamo palīdzību, lai viņš atgūtu fizisko un psihisko veselību un integrētos sabiedrībā.
2. Bērnam, kurš cietis no vardarbības, nepieciešamos veselības aprūpes pakalpojumus, arī medicīnisko rehabilitāciju, nodrošina atbilstoši normatīvajiem aktiem par veselības aprūpes organizēšanas un finansēšanas kārtību.
3. Sociālās rehabilitācijas pakalpojumus bērnam, kurš cietis no vardarbības, sniedz dzīvesvietā, ieslodzījuma vietā, sociālās korekcijas izglītības iestādē un bērnu aprūpes iestādē (turpmāk – iestāde) (ne vairāk par desmit 45 minūšu konsultācijām) vai sociālās rehabilitācijas institūcijā (sociālās rehabilitācijas kurss līdz 30 dienām vai komplekss sociālās rehabilitācijas kurss līdz 60 dienām, ja par noziedzīgo nodarījumu ir uzsākts kriminālprocess).
4. Ja saskaņā ar psihologa vai sociālā darbinieka atzinumu ir nepieciešams, lai kopā ar bērnu sociālās rehabilitācijas institūcijā uzturētos kāds viņa ģimenes loceklis vai persona, kas bērnu aprūpē, šīs personas uzturēšanos attiecīgajā institūcijā finansē no valsts budžeta līdzekļiem.
5. Ja ārstniecības iestādē sniegta palīdzība bērnam, kuram konstatētas iespējamās vardarbības sekas, ārstniecības iestāde nekavējoties par to ziņo policijai, bērna dzīvesvietas bāriņtiesai vai pašvaldības sociālajam dienestam (darbiniekam). Ja par noziedzīgo nodarījumu ir uzsākts kriminālprocess, procesa virzītājs par to informē pašvaldības sociālo dienestu.
6. Ja bāriņtiesa saņēmusi informāciju par bērnu, kurš cietis no svešu personu vai vecāku vardarbības, tā nekavējoties gādā, lai bērns saņemtu nepieciešamo palīdzību, informē bērna vecākus vai aizbildņus par iespējām saņemt sociālās rehabilitācijas pakalpojumus un kārtību, kādā šie pakalpojumi tiek sniegti, kā arī kontrolē sociālās rehabilitācijas procesu līdz tā beigām, kad bērnam pēc iespējas ir novērstas vardarbībā gūtās traumas sekas.
7. Ja bāriņtiesai radušās aizdomas, ka bērns cietis no vecāku vardarbības, tā pēc tam, kad bērns saņēmis nepieciešamo ārstēšanu un medicīnisko rehabilitāciju, nosūta bērnu pie psihologa vai sociālā darbinieka, kurš izvērtē un nosaka, vai bērnam nepieciešama sociālā rehabilitācija.

8. Ja ir aizdomas, ka bērns no vardarbības cietis iestādē, iestādes vadītājs sadarbībā ar tās pašvaldības sociālo dienestu, kuras teritorijā atrodas iestāde, organizē sociālās rehabilitācijas pakalpojumu nodrošināšanu bērnam.

9. Psihologs vai sociālais darbinieks pēc cietušā bērna vecāka, aizbildņa, iestādes vadītāja vai bāriņtiesas pieprasījuma 10 dienu laikā sniedz atzinumu, norādot šādu informāciju:

9.1. vai bērnam ir psiholoģiskas traumas pazīmes;

9.2. nepieciešamie sociālās rehabilitācijas pasākumi;

9.3. vai sociālo rehabilitāciju vēlams saņemt dzīvesvietā (iestādē) vai sociālās rehabilitācijas institūcijā;

9.4. vai nepieciešams, lai kopā ar bērnu sociālās rehabilitācijas institūcijā uzturētos kāds viņa ģimenes loceklis vai persona, kas bērnu aprūpē.

10. Sociālās rehabilitācijas pakalpojumu sniegšanu bērna dzīvesvietā (iestādē) vai sociālās rehabilitācijas institūcijā nodrošina pašvaldības sociālais dienests, pamatojoties uz šādiem dokumentiem:

10.1. bērna vecāka, aizbildņa, iestādes vadītāja vai bāriņtiesas iesniegumu par nepieciešamību bērnam piešķirt sociālās rehabilitācijas pakalpojumus, norādot, no kāda veida vardarbības bērns cietis un kur tā notikusi;

10.2. psihologa vai sociālā darbinieka atzinumu;

10.3. izrakstu no stacionārā/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes (veidlapa Nr.027/u) par saņemto ārstēšanu un medicīnisko rehabilitāciju (ja tāda sniegta);

10.4. procesa virzītāja izsniegtu izziņu, ja par noziedzīgo nodarījumu ir uzsākts kriminālprocess.

11. Pašvaldības sociālais dienests:

11.1. pieņem šo noteikumu 10.punktā minētos dokumentus un reģistrē tos īpašā žurnālā;

11.2. triju darbdienu laikā pēc šo noteikumu 10.punktā minēto dokumentu saņemšanas:

11.2.1. bērnam, kurš cietis no vardarbības, izsniedz nosūtījumu uz sociālo rehabilitāciju:

11.2.1.1. dzīvesvietā (iestādē) pie pakalpojumu sniedzēja, ar kuru pašvaldība noslēgusi attiecīgu līgumu. Līgumā norāda sniedzamo pakalpojumu, tā kvalitāti un apjomu, līguma summu, pakalpojuma sniegšanas un samaksas kārtību, kā arī pakalpojuma sniegšanas laiku;

11.2.1.2. sociālās rehabilitācijas institūcijā līdz 30 dienu ilgam sociālās rehabilitācijas kursam;

11.2.1.3. sociālās rehabilitācijas institūcijā līdz 60 dienu ilgam kompleksam sociālās rehabilitācijas kursam;

11.3. kontrolē šo noteikumu 11.2.1.1.apakšpunktā minētā līguma izpildi un sniegtā sociālā pakalpojuma apjoma